

[Knud Bro.]

at der i den sidste tid er blevet gravet grøfter, som er unødvendigt dybe, og jeg spørger somme tider mig selv, om forståelsen for dette egentlig vokser her i landet. Jeg gad egentlig vide, hvor mange der er enige, når man stiller sig så benhærdt på princippet om studenterløn. Undersøgelsen i Århus har i hvert tilfælde vist, at rådet dér kun har et mindretal af de studerende bag sig. Det kan naturligvis være, at hr. Anker Jørgensen har et flertal bag sig i sin solidaritetserklæring, men hvis jeg må have lov at citere en kendt politiker, så tviler A. I øvrigt må jeg sige, at hvis det skulle være tilfældet, så er det dog en sjælden opfyldelse af Bibelens ydmyge ord om, at til dem, der har, skal der gives, og fra dem, der intet har, skal der endog tages.

Det, vi kommer med nu, er altså 50 mill. kr. Det er dog i hvert tilfælde noget, hvis man sammenligner det med, hvad andre grupper i befolkningen har fået i de senere år. Det er ikke en løsning, men det er dog noget. Det er en stigning fra 217 mill. kr. til 270 mill. kr. eller knap 25 pct. Der er ikke ret mange områder herinde, som kan vise en tilsvarende stigning.

At det skulle være en ny og ungdomsfjendsk og uddannelsesfjendsk politik, som det har været påstået, det må dog vistnok være et postulat. Hvis vi ser på tallene, så var der i 1966-67 152 mill. kr. til rådighed, i 1967-68 var der 176 mill. kr. eller en stigning på 24 mill. kr., i 1968-69 forøgede vi det med 20 mill. kr., og nu kommer vi og forøger det med 50 mill. kr. plus reguleringer for elevtal og pristal. I alt vil vi altså nå op på 270 mill. kr., medens rådighedsbeløbet i 1967-68 var 176 mill. kr. Nogle kan lide at blive ekspederet af den ene, og andre kan lide at blive ekspederet af den anden, men hr. Helge Larsen giver mere ved kassen, end hr. K. B. Andersen gjorde.

I øvrigt vil jeg gerne til disse økonomiske betragtninger føje et par mere principielle ting. Jeg sagde sidst, vi behandlede denne sag: vi ved alle, at det er påtrængende nødvendigt at revidere loven, og vi ved, at mange studerende frister ikke særlig gode kår. Det vil jeg gerne gentage for at holde det perspektiv fast, som ligger i arbejdet med dette lovforslag. Vi arbejder med denne

reform; for kort tid siden holdt min gruppe en drøftelse med en lang række sagkyndige, herunder de unge fra vore egne organisationer, der har arbejdet med dette. Vi har samlet materiale, og vi har også samlet materiale fra de uddannelsessøgendes organisationer, og gruppen har nedsat et udvalg, som skal arbejde med at skabe den fælles plan, som naturligvis er det eneste, der kan løse hele dette store områdes problem. Jeg skal vende tilbage i nogle få bemærkninger til noget af det, som må knyttes hertil.

Men jeg vil dog også gerne have lov til at sige, at Danske Studerendes Fællesråd har heller ikke haft helt let ved at finde deres ben i denne sag. Hvis vi ser på pjecen „Uddannelse — privilegium eller ligeret“, så hedder det om von Eyben-udvalgets betænkning:

„For de unge under uddannelse er betænkningen uantagelig.“

Hvis vi går til Studenterbladets leder den 28. februar 1969, så hedder det:

„Selv om betænkningens flertalsforslag ikke er godt nok efter vor mening, så har der her i principperne været et grundlag at forberede et lovforslag på og til at forhandle med de uddannelsessøgende om.“

I onsdags fik vi en udtalelse fra de uddannelsessøgendes samarbejdsudvalg, og nu hedder det:

„Da von Eyben-udvalget afleverede sin betænkning i efteråret, ventede alle uddannelsessøgende, at regeringen ville fremsætte forslag til — og folketinget vedtage — en virkelig reform af det nuværende uddannelsessystem, således at det — med en eventuel overgangsordning — kunne gennemføres allerede i denne folketingssamling.“

Jeg kan naturligvis ikke nu sige, hvorledes den samlede plan eller den principbeslutning for løsningen af dette store problem skal blive, men nogle ting kan jeg dog vistnok åbenbare allerede nu.

At der må gives legater frem til en myndighedsalder står vist os alle sammen klart; man kan ikke pålægge umyndige at stifte en større gæld. Men at der derefter må lægges en overordentlig stor vægt på lån, det er også noget, som står os klart. Jeg tror i øvrigt, at det vil give en større frihed i studiet, og det vil i hvert tilfælde give en